

argument

CORONA Tussen angst en hoop

Contact

SECRETARIAAT-GENERAAL

T. 02/549 52 00
E-mail: vsoa@vsoa.eu
www.vsoa.eu

SPOOR

T. 02/213 60 60
E-mail: vsoa-slf@b-rail.be
www.vsoa-rail.be

FGGA: FEDERALE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTADMINISTRATIES

T. 02/201 19 77
E-mail: info@vsoa-g2.eu
www.vsoa-fgga.eu

LRB: LOKALE EN REGIONALE BESTUREN

T. 02/201 14 00
E-mail: contact@slfpvsoa.be
www.vsoalrb.be

ONDERWIJS

T. 02/529 81 30
E-mail: info@vsoa-onderwijs.be
www.vsoa-onderwijs.be

ENSEIGNEMENT

T. 02/548 00 20
E-mail: secretariat@slfp-enseignement.be
www.slfp-enseignement.be

DE POST

T. 02/223 00 20
E-mail: post@vsoa.eu
www.vsoa-post.eu

PROXIMUS

T. 02/245 21 20
E-mail: vsoa.proximus@skynet.be
www.slfp-vsoaproximus.be

RECHTERLIJKE ORDE

T. 02/513 05 55
E-mail: info@ro-vsoa.be
www.ro-vsoa.be

DEFENSIE

T. 02/223 57 01
E-mail: info@vsoa-defensie.be
www.vsoa-defensie.be

FINANCIËN

T. 02/226 41 11
E-mail: info@vsoa-slf-fin.eu
www.vsoa-slf-fin.eu

POLITIE

T. 02/660 59 11
E-mail: info@vsoa-pol.be
www.vsoa-pol.be

In dit nummer van Argument brengen we getuigenissen van ambtenaren, hoe zij zich als helden staande houden in deze gezondheids crisis. Hoe organiseren ze zich? Hoe ervaren ze de quarantaine? Hoe slagen ze erin het land draaiende te houden?

Vakbondspremie later aanvragen

Je moet je premie dit jaar ten laatste op 31 juli 2020 aanvragen bij jouw VSOA-secretariaat waar je je lidgeld betaalt.

Door de coronacrisis en de uitzonderlijke omstandigheden is de aanvraagperiode van de vakbondspremie dus met één maand verlengd.

Meer informatie vind je terug op www.vsoa.eu/syndicale-premie

Coverfoto : Studio Papaver

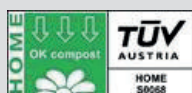
Colofon

Verantwoordelijke uitgever
Redactieleden:

François Fernandez-Corrales - Lang Levenstraat 27-29, 1050 Brussel
Pierre Boquet, Patricia Chenoy, Koen De Backer, Henri De Baer,
Laurence Gastout, Catherine Henrard, Nicole Hertoghs, Marnix
Heyndrickx, Martine Renaux, Patrick Roijens, Guy Van Cauwenberghe,
Nancy Van Quekelberghe en Patrick Waumans

Eindredactie:
Communicatie:
Beheer & publiciteit:
Vormgeving:
Drukkerij:

Bert Cornelis
Cindy Willem
Bea Foubert
Creative Plus Production
Hoorens Printing

De wikkel van dit magazine is biologisch
afbreekbaar en 100% composteerbaar.

Papier met FSC-Label:
keurmerk voor verantwoord
gekap hout.

De solidariteit is groter dan ooit

“Iedereen is het erover eens dat de wereld niet meer dezelfde zal zijn na deze crisis”

De gezondheids crisis raakt ons allemaal. Ook het VSOA is sinds 17 maart in coronavirus-modus. Om de verdere verspreiding van het coronavirus tegen te gaan heeft ook het VSOA beslist zijn kantoren tijdelijk te sluiten, de vormingen uit te stellen en voorlopig geen vergaderingen behalve via videoconferentie te organiseren. Zo volgen we de voorschriften zo goed als mogelijk op.

Achter de schermen blijven al onze medewerkers uiteraard verder werken om onze leden zo goed mogelijk van dienst te zijn en bij te staan waar nodig. We beantwoorden jullie vragen via e-mail en telefoon. Maar zonder onze vertegenwoordigers op de werkvloer en onze vaste medewerkers zou dit niet mogelijk zijn, en we willen hen hier dan ook graag in de bloemetjes zetten.

Communicatie blijft meer dan ooit belangrijk. Wij houden jullie dan ook op de hoogte via de nieuwsberichten op onze website en onze sociale media kanalen over de voorschriften, de essentiële maatregelen en het overleg met de eerste minister.

Dichter bij elkaar

De quarantaine heeft een grote solidariteit tussen alle burgers met zich meegebracht. Eigenaardig genoeg stellen we vast dat ‘social distancing’ en thuiswerken mensen ook dichter bij elkaar brengt! De daarmee gepaard gaande vrijgevigheid maakte het mogelijk het broodnodige materiaal aan te schaffen voor de verzorging van de zieken en de bescherming van het personeel. Het jarenlange besparingsbeleid van onze regeringen wreekt zich. Niet alleen de gezondheidszorg, maar ook de sociale zekerheid werd hierdoor ondermijnd. We worden allemaal getroffen door deze besparingsmaatregelen, die jaar na jaar de openbare dienst en onze sociale zekerheid hebben aangetast.

Neem nu de hervorming van de civiele bescherming. We zijn van zes territoriale eenheden naar

twee gegaan. Nochtans hadden we de expertise van deze zes eenheden, verspreid over het hele land, goed kunnen gebruiken. Nu moet de brandweer roeien met de riemen die hij heeft om zijn ambulances te ontsmetten...

We betalen nu ook de prijs voor de besparingen in de zorgsector en de rusthuizen. Te weinig personeel en een tekort aan beschermingsmiddelen... De solidariteit is groter dan ooit. Velen halen hun naaimachine boven om mondklappers massaal te produceren, bedrijven die tijdelijk gesloten zijn schenken hun reserve aan mondklappers, schorten, overalls... aan ziekenhuizen.

Geen reserves

Maar is dat wel de normale gang van zaken? In elk geval zijn het onbegrip en de woede van de bevolking groot tegenover de beleidsmakers die geen reserve aanlegden uit besparingsoverweging. De rusthuizen doorstaan een zware beproeving. Door de laattijdige start met het uitvoeren van testen op besmetting, zijn intussen vele haarden van besmetting ontstaan en vielen al vele dodelijke slachtoffers te betreuren. Er is bovendien ook daar een tekort aan beschermingsmateriaal en een tekort aan personeel. Ook verplegers en verzorgenden vallen hier en daar uit door besmetting. Het personeel is bovendien niet opgeleid voor de extra zorg die moet worden toegediend aan zwaar zieke patiënten. Gelukkig kunnen vele centra rekenen op helpende handen van huisartsen, studenten verpleegkundige en artsen in opleiding. Zelfs verpleegkundigen van het leger werden opgevorderd om bij te springen!

Onze gedachten gaan uit naar alle burgers die slachtoffer zijn van de ziekte. Maar ook naar het personeel in de zorgsector en in alle andere sectoren dat het beste van zichzelf geeft om deze situatie het hoofd te bieden en de openbare dienstverlening verder te laten draaien. Daarbovenop gaat onze steun ook naar alle sectoren

François Fernandez-Corrales, Algemeen voorzitter VSOA.

in de privésector die verder aan de slag gaan in deze crisistijd.

Moedige politici nodig

Iedereen is het erover eens dat de wereld na deze crisis niet meer dezelfde zal zijn. Zullen onze politieke leiders niettemin de nodige moed aan de dag leggen om die maatregelen te nemen, die zich opdringen en die erg zichtbaar zullen zijn?

VSOA roept hen op de openbare diensten en de sociale zekerheid te herfinancieren. We hopen dat onze politieke leiders doordrongen blijven van de noodzaak van een sociaal beleid, dat iedereen beschermt, vooral de zwakkeren. VSOA heeft niet gewacht op de aankondiging van de afbouw van de lock down om de eerste minister onze vragen voor te leggen. Zo verkregen we haar akkoord om vrijwel elke twee weken het Comité A bijeen te roepen, via videoconferentie, om het einde van de lockdown te begeleiden en zo de veiligheid te waarborgen van iedereen, gebruikers en werknemers. We houden u op de hoogte. ■

Jan-Willem Goudriaan, secretaris-generaal van EPSU, de European Federation of Public Service Unions, de stem van 8 miljoen Europese werknemers en werknemers in de publieke sector

“Geen tijd meer voor bezuinigingen”

“In tijden als de coronacrisis wordt het duidelijk hoe belangrijk sociaal overleg is. We zien dat de beste resultaten bereikt worden in de landen waar de vakbonden een rol spelen om mensen zonder baan, zonder inkomen en sociale bescherming te helpen.” Dat is de vaststelling van Jan-Willem Goudriaan in een gesprek met Argument. Goudriaan is secretaris-generaal van EPSU, de European Federation of Public Service Unions, de stem van 8 miljoen Europese werknemers en werknemers in de publieke sector.

“Ook als we straks weer naar onze werkplek gaan, zal de rol van de vakbond en de afgevaardigden cruciaal zijn om ervoor te zorgen dat onze werkomgeving veilig is”, zegt Goudriaan. “Ja, ik ben positief, maar we weten ook dat er werkgevers, politieke en economische belangen zijn om de rol van onze bonden aan banden te leggen. En zij zullen opleggen dat we moeten bezuinigen, dat het geen tijd is voor hoger loon en betere arbeidsomstandigheden. Wij moeten ons daar goed op voorbereiden. Zo zetten we stappen naar een betere toekomst.”

“Slechts 20 % in de kraam- en thuiszorg voelt zich veilig”

Heel wat werknemers ondervinden extreme werkdruk door de lange werktijden en de stress, vooral in de zorgsector. Hoe kijkt u dat?

Jan-Willem Goudriaan: “De stijgende werklust die al hoog was door een gebrek aan personeel, baart ons zorgen. Velen in de zorg draaien dubbele dienst. Rustperiodes zijn ingekort. Daarbij komt nog het gebrek aan persoonlijke bescherming. Je moet werken met de druk dat je zelf erg ziek kunt worden. Onderzoek van de Nederlandse vakbond FNV geeft aan dat slechts 20 % van de ondervraagden in de kraam- en thuiszorg zich veilig voelt. De beelden uit Italië of Spanje zeggen genoeg. Inmiddels zijn in Italië meer dan 100 mensen uit de zorg overleden, waaronder ook vakbondsmilitanten. Ook in België en Nederland is de last erg zwaar.”

Het algemeen besparingsbeleid speelt ons nu duidelijk parten?

“Ja, men wijst nu terecht richting bezuinigingen uit het verleden. We zien nu de dramatische gevolgen van het gebrek aan personeel en het ontbreken van investeringen. De buffers zijn wegbezuinigd. Nog begin dit jaar wilde de Zwitserse regering liefst 120 ziekenhuizen sluiten.

Regeringen kozen er heel bewust voor om belastingen voor ondernemingen en rijken te verlagen. En dat wreekt zich nu. De bezuinigingspolitiek heeft het meest huisgehouden in Griekenland. Bijna alle landen maken nu schulden om de zorg en banen te behouden. We willen absoluut niet terugkeren naar de periode van de besparingspolitiek.”

Jan-Willem Goudriaan, secretaris-generaal van EPSU:

“Ja er zal een voor- en na-corona tijdperk zijn.”

Na het applaus, de erkenning

Verschillende overheidsdiensten, met de zorgsector voorop, zijn al jaren vragende partij om de juiste erkenning te geven aan het personeel. We noemen hen nu “onze helden”. Moeten de politici hen na deze crisis dan ook niet als helden waarderen?

“Dat hoop ik maar. Veel vrouwen zijn nu aan het werk om onze samenleving draaiende te houden. De lonen van bijvoorbeeld de schoonmakers in de thuiszorg, de ouderenzorg in de woonzorgcentra zijn laag terwijl zij, en dat blijkt nu, heel verantwoordelijk en psychisch zwaar werk doen. Dus wij verwachten zeker dat de politiek begrijpt dat bij goede zorg een goede CAO hoort. Nu is het aan de regeringen en de werkgevers om dit werk de erkenning te geven die velen al iedere avond met applaus vragen. Die erkenning geldt ook voor andere jobs zoals het personeel van de supermarkten, voeding en transport.”

Waar blijft Europa nu?

“Wel, het is al te eenvoudig om de huidige crisis in de schoenen te schuiven van Europa, of van de Europese Commissie. De nationale reflex was zeer sterk en lidstaten wilden geen bevoegdheden afgeven aan het Europese niveau. En in het algemeen heeft de Commissie weinig te zeggen over de zorg. De Commissie nam wel verschillende initiatieven zoals de gezamenlijke aankoop van maskers en medisch materiaal. Er komt steun aan de lidstaten voor systemen van technische werkloosheid. De rigide regels van het begrotingsbeleid zijn losgelaten. Het belangrijkste moet echter nog komen. Dat is een deftig Europees herstelplan om onze economie weer aan te jagen en jobs te creëren.”

Misbruiken van de situatie**Welke initiatieven neemt EPSU?**

“EPSU heeft zich in eerste instantie gericht op het druk uitoefenen op de Europese instanties om stappen te nemen om de beschermingsmidde-

len te krijgen die nodig zijn. Verder helpen we de bonden via voorbeelden van CAO's die bonden in andere landen hebben gesloten. Bonden vragen bijvoorbeeld een extra bonus van de werkgevers als erkenning voor het werk en ter compensatie van de lage lonen. Helaas zijn er ook werkgevers en regeringen die misbruik maken van de situatie. We hebben wetsvoorstellen, die vakbonden buitenspel zetten in Kroatië en Litouwen samen met de nationale bonden kunnen tegenhouden. Helaas is dit in Hongarije met het Orban-regime nog niet gelukt. Met het EVV, de Europese vakbondskoepel, wordt ingezet op Europese maatregelen om inkomens en banen te beschermen en de economie te ondersteunen.”

Bent u ook van mening dat er een voor-corona en na-corona tijdperk zal zijn?

“Ja er zal een voor- en na-corona tijdperk zijn. Om te vermijden dat we terugkeren naar de oude situatie en vooral naar de oude recepten van bezuinigingen zullen we als vakbonden gezamenlijk moeten optreden.” ■

Afscheid van onze pionier in gendergelijkheid

Diepbedroefd namen we afscheid van Liliane Kerrinckx. Iedereen noemde haar Lily. Zij overleed aan een slepende ziekte. Lily stond mee aan de wieg van de werking binnen het VSOA rond gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Lily was actief binnen VSOA-Onderwijs en was de eerste vrouwelijke ondervoorzitter van het VSOA van 1993 tot eind 2008.

Ze vertegenwoordigde het VSOA in de raad voor de gelijke kansen M/V sinds 1993. Haar ervaring als leerkracht lichamelijke opvoeding lag mee aan de basis voor het opstellen van de adviezen over “vrouw en sport”.

Ze was zeer begaan met het lot van ouderen, mede door haar persoonlijke ervaringen en de tegenslagen waarmee ze werd geconfronteerd, onder meer door het weduwschap.

Ze nam het ook op voor vrouwen geconfronteerd met isolement, dementie, euthanasie en de digitale kloof.

In april 2009 sprak ze namens het VSOA tijdens een hoorzitting in de Senaat over de problematiek van het “glazen plafond” in België en over de manier van aanpak ervan.

Genderdiscriminatie in levensverzekeringen kreeg ook haar volle aandacht en wou ze van de baan.

Kortom, Lily was een pionier in de strijd voor gelijke kansen en lag mee aan de basis van tal van adviezen opgesteld door de raad.

Het was een eer en genoeg om met haar samen te werken. Dit is een groot verlies.

Lily we gaan je missen. ■

Cindy WILLEM

Communicatieverantwoordelijke
In naam van VSOA-Gender

Liliane Kerrinckx

En plots was er corona

Een gezondheidscrisis zoals de huidige generaties nog nooit hadden meegemaakt. Met drastische maatregelen zoals “blijf in uw kot”. Geen cafébezoek meer, niet meer winkelen, geen familiebezoek of de ontspannende fitness. Wandelen en fietsen, met de nodige afstand, kon nog net. Thuiswerken als regel.

De meeste aandacht ging uit naar het zorgpersoneel. Elke avond opnieuw een oorverdovend applaus. Winkels zetten producten opzij voor hen. Een aantal tuiniers nam het initiatief om de tuin van zorgkundigen gratis te onderhouden. En overal zagen we hartverwarmende boodschappen opduiken. Op een wit laken aan de gevel, met krijt getekend op de stoep, geknutselde hartjes en bloemen in de voortuinen...

Nooit meer hetzelfde

Wat na de coronacrisis? De wereld is voorgoed veranderd. Daar bestaat geen twijfel over. Zoveel ziekte, zoveel leed en verdriet. Onze volksgezondheid en economie zijn mee slachtoffer in deze crisis. Uit onderzoek blijkt dat vele Belgen vrezen hun job te verliezen. Ook dat zorgt voor veel pessimisme en angstgevoelens.

En toch moeten we vasthouden aan de solidariteit, als motor van onze motivatie om verder te gaan.

Dat is de boodschap die de getuigen op het terrein meegeven. Wij zijn hen dankbaar.

Blijf zorgen voor uzelf en voor anderen. ■

Cindy WILLEM

Communicatieverantwoordelijke

De “helden” kregen applaus en respect voor hun moedig werk in het ziekenhuis, rusthuis, bij de politie, brandweer, douane, het leger... Argument verzamelde tal van getuigenissen uit alle sectoren. Hoe beleefden zij de coronacrisis? Met welke zorgen en vragen werden zij geconfronteerd? En vooral, hoe kijken zij naar de toekomst?

Levensreddende openbare diensten

VSOA verzette zich steeds met hand en tand tegen de afbouw van onze openbare diensten. Terecht! Openbare diensten redden vandaag de samenleving. Verschrikkelijk dat er een drama zoals de coronacrisis nodig is om tot dat besluit te komen.

Heel wat politici applaudisseren elke avond mee. Het is een goede zaak dat zij eindelijk inzien dat het verlies van een openbare dienstverlening, die iedereen ten dienste staat, dramatisch zou zijn. Nu nog hopen dat zij dat ook in

gedachten hebben in de toekomst. Of keren we dan terug naar hun natte dromen over minder overheid en een meer flexibele overheid?

Solidariteit

Aan de ene kant werden we overspoeld met berichten over sluitingen van winkels en afgelastingen van evenementen. Aan de andere kant regende het solidariteitsacties op sociale media. Hartverwarmend! Steden en gemeenten zetten affichecampagnes op waarbij de bewoners konden opgeven of ze hulp nodig hadden of hulp wilden bieden voor boodschappen van de burens. Fitness of een muzikaal uurtje vanop het balkon. Jeugdbewegingen organiseerden online spelletjes en opdrachten. Duizenden mensen gingen aan de slag om zelf mondmaskers te naaien.

Op 20 maart lieten 180 radiozenders tegelijk het liedje ‘You’ll never walk alone’ weerklinken. Uit solidariteit.

Kim Colman - OCMW Gent/WZC Het Heiveld Zorgkundige

“Ik hoop dat we ook straks nog helden blijven”

Ze werden “helden” tijdens de coronacrisis, de werknemers uit de zorgsector. Met een groot plichtsbesef hielden zij vol. In vaak moeilijke omstandigheden, en met de voortdurende angst ook te worden besmet. Kim Colman, zorgkundige in een ouderentehuis en vaste gemachtigde van het VSOA getuigt: “Wat zeer sterk opvalt is dat na jaren van besparen op de kap van de zorg het hele land ons nu toejuicht als helden. We kunnen dan ook alleen maar hopen dat dit na de crisis ook nog zo is en dat het respect voor het personeel in de zorg ook zal blijken in de komende syndicale akkoorden.”

Nieuwe taken

De taken van de zorgverleners in de rusthuizen wijzigden grondig. Zo moesten zij de taken van vrijwilligers, mantelzorgers en familie overnemen. Ook het organiseren van de telefonische contacten met de familie, de praktische regelingen rond de “raambezoeken”, skypen..., het waren voor hen nieuwe bijkomende taken.

“Het begin was moeilijk”, vertelt Kim. Collega’s met een verkoudheid moesten verplicht thuisblijven. Hun werk werd over de achterblijvers verdeeld. Handschoenen en maskers waren er niet. Er ging nog meer aandacht naar een goede handhygiëne, ontsmetten van materiaal en het organiseren van een beschermde afdeling.”

Zorgverlener en moeder

Voor Kim was de combinatie gezin-werk geen lachertje: “In de ouderenzorg is onze aanwezigheid op de werkvloer absoluut noodzakelijk, maar ik heb ook vier schoolgaande kinderen en ook voor hen wil ik maximaal zorg dragen. Ik doe mijn werk heel graag, maar als moeder zijn mijn kinderen mij natuurlijk nog veel dierbaarder.”

Chaos en onbegrip

“Het zal een kwestie van volhouden worden”, vindt Kim. “Elke medewerker is nu belangrijk willen we het volhouden tot het einde. Ik begrijp dat social distancing heel actueel is maar onbruikbaar in de ouderenzorg en zeker niet op een afdeling voor personen met dementie. Federaal loopt men achter de feiten aan en we vragen ons af of de Vlaamse regering het start-

Kim Colman (links): “De maatregel om opnieuw bezoek toe te laten in de rusthuizen werd zonder overleg genomen.”

Kim samen met een van haar collega's.

schot wel gehoord heeft. De communicatie rond het opnieuw toelaten van bezoek in de woonzorgcentra, zonder enig overleg en vanuit het niets, zorgde voor chaos en onbegrip. De informatie die op het publiek wordt losgelaten verhoogt de angst en onzekerheid. De politici en de experts komen door de steeds tegenstrijdige berichten niet geloofwaardig meer over.”

Bewuster geworden

Als deze crisis voorbij is hoopt Kim snel een aantal mensen te kunnen zien, “zoals mijn petekind

van 4 maand”. Ik hoop dat we er eerst allemaal gezond door geraken. Ik sluit ook niet uit dat ik daarna ook eens zal nadenken over mijn verdere loopbaan. Want als er één ding in deze tijd opvalt is dat we bewuster worden van wat echt belangrijk is en op wie je echt kunt rekenen. En ik maak me geen illusies voor de komende periode. De factuur zal ons gepresenteerd worden en de syndicale strijd zal er niet gemakkelijker op worden. En hoelang duurt het nog voor de volgende crisis?”

Krystyna Charytoniuk - hoofdverpleegster dagchirurgie UMC Sint-Pieter

Plots een andere job

Krystyna Charytoniuk is hoofdverpleegster dagchirurgie in het UMC Sint-Pieter. Haar werk bestaat vooral uit het begeleiden van patiënten voor een operatie. Op 19 maart veranderde haar job: ze is nu hoofdverpleegster van covid-eenheid 408. Ook haar collega's kregen een nieuwe job.

Krystyna Charytoniuk (rechts), hoofdverpleegster dagchirurgie UMC Sint-Pieter, samen met haar collega Rodica, trots op de nieuwe naamplaatjes zodat patiënten hen makkelijker herkennen.

Brancardier Dirk werd plots logistiek assistent.

Vrijwel alle verpleegkundigen kregen een opleiding in het zich beschermen bij de verzorging van coronapatiënten. Sinds de quarantaine is niets meer hetzelfde: de werkplaats, de functie, de collega's, de beschikbaarheden, de uurroosters, het soort werk... "Dat bracht wel wat stress met zich mee, het eerste contact met coronapatiënten gebeurde immers in een nieuwe omgeving. Maar we werden zeer goed opgevangen en begeleid door het team. We vonden snel onze draai."

Het grootste deel van de verpleegkundigen deden voordien consultaties, sommigen hadden sinds hun studies zelfs nog nooit in het ziekenhuis gewerkt. De brancardiers werden logistiek assistent. Zelfs medische en chirurgische verpleegkundigen moesten hun manier van werken aanpassen.

Krystyna: "We moesten het ook gewoon worden om in duo's te werken. Dat wil zeggen dat één verpleegkundige de kamer binnengaat, terwijl de tweede zich in het sas klaar houdt voor verdere instructies."

Ruggengraat van het team

Krystyna staat haar team van 37 personen met raad en daad bij. Ze maakte teams met ervaren en minder ervaren verpleegkundigen, zodat zij elkaar kunnen helpen waar nodig. Ondanks de crisis, heeft dit gemeenschappelijk project iedereen dichter bij elkaar gebracht. "Het heeft ons verenigd, en ons geholpen om onze doelstellingen te bepalen." In het begin volgde Krystyna de naleving van de beschermingsmaatregelen nauwgezet op, tot ze merkte dat deze voldoende ingeburgerd waren, en dat ze hen met een gerust hart alleen kon laten werken. "Ik had me-

teen door dat mijn team een leider nodig had, die hen niet alleen kon bijstaan, maar ook en vooral een hart onder de riem kon steken. Iemand die duidelijke richtlijnen geeft, het werk op een rechtvaardige manier verdeelt, en die de covidprocedures kent, om hen daarin te begeleiden, gerust te stellen, te informeren, en te waken over hun veiligheid. Dankzij onze persoonlijke inzet, en dankzij de positieve sfeer in onze groep, hebben we een goed evenwicht kunnen vinden."

Beschermingsmiddelen

De lastige werkomstandigheden moesten ze er maar bij nemen. Met niet altijd even comfortabele beschermingsmiddelen, - masker, vizier, en handschoenen -, moeten ze delicate handelingen uitvoeren zoals het plaatsen van een infuus. Het is niet iedereen gegeven om dat soort dingen

te doen met belemmerd zicht en beperkt fysiek contact.

De dienst covid werkt nauw samen met het personeel van de dienst ziekenhuishygiëne, die elke dag langskomt. “De procedure is veranderd, en het materiaal dus ook. Ze zijn altijd beschikbaar en klaar om ons alles op overtuigende wijze uit te leggen.” Het UMC Sint-Pieter heeft een sterilisatieafdeling, waardoor ze een masker vijf keer kunnen hergebruiken. “Wij beschikken over voldoende beschermingsmiddelen en zijn ons zeer bewust van wat er zich in andere ziekenhuizen en zorgcentra afspeelt.”

Steun van de directie

Het personeel kan rekenen op de steun van hun directie. “De directrice van de afdeling verpleegkunde mevrouw Lambeau, en de directeur-generaal, de heer Leroy, steunen ons van harte en ze komen zelfs dagelijks langs om ons te bedanken, te feliciteren en ons een hart onder de riem te steken. Ze maken zich zorgen over onze gezondheid. Deze situatie heeft ons op een goede manier dicht bij elkaar gebracht.” De verandering van het werkschema en het wegvallen van sommige treinen zorgde voor extra stress. “Ik probeer met iedereen rekening te houden, door te polsen of ze liever in de namiddag, 's morgens, of 's nachts werken. Samen vinden we altijd wel een oplossing.”

Psychologische bijstand

Het is geen gemakkelijke situatie, mensen verzorgen in risicovolle omstandigheden, en met steeds meer sterfgevallen. Bij het overlijden van een patiënt is de procedure nu helemaal anders, omwille van de extra beschermingsmaatregelen. Dat maakt het er niet makkelijker op voor het zorgpersoneel. “Wij worden wel goed ondersteund door onze psychologe Sonja Zeghli, ze doet dat fantastisch. Ze begeleidt ons, en helpt ons bij het bespreken van gevoelige zaken in de debriefing.”

Een solidaire toekomst

Krystyna moet niet alleen zorg dragen voor haar patiënten, maar ook voor zichzelf en haar familie. Toch zit ze niet tussen twee vuren. Het zit immers in haar genen om zorg te dragen voor anderen. “Coronapatiënten hebben er ook niet om gevraagd, dus waarom zouden we ze niet verzorgen? Als iemand van mijn familie ziek wordt, ben ik ook blij dat er een verpleegkundige is die hen verzorgt! Als dit alles voorbij is,

Het respecteren van de veiligheidsmaatregelen vergt veel inspanningen.

Krystyna samen met een deel van het personeel van de covid-eenheid 408 en mevrouw Declercq. De afdeling kan rekenen op de steun van de dames Declercq, De Ryck en Van Loo, drie begripvolle chefs.

hoop ik dat we verder kunnen werken met dezelfde groepsgeest en samenhang. Het is zoveel makkelijker en aangener werken met mensen die gepassioneerd zijn door hun job, en die fier zijn op wat ze doen. Hopelijk zijn we ook in de toekomst even solidair!”

“De waarde van de dingen is niet hoe lang ze meegaan, maar ligt in de intensiteit waarmee ze zich voordoen. Daarom bestaan er onvergete-

lijke momenten, onverklaarbare dingen en onschatbare mensen!” – Fernando Pessoa
 “Dit citaat geeft precies weer wat in ons team leeft.”

“Als de quarantaine voorbij is, organiseer ik een groot feest, met familie en vrienden. We zullen elkaar in de armen vliegen, de barbecue aansteken in de tuin, en de hele nacht met elkaar praten en zingen.” ■

Stijn Hufschmitt - korporaal brandweerman en ambulancier SIAMU Brussel

“Niemand was goed voorbereid”

In de coronacrisis waren ook de brandweermannen op post. Zoals in de zorgsector is wel duidelijk geworden dat er de voorbije jaren niet voldoende in de hulpverleningszones werd geïnvesteerd. “Meer investeren in materiaal”, dat is de conclusie van brandweerman Stijn Hufschmitt van de Brusselse brandweer.

Stijn Hufschmitt: “Maskers en pakken werden na het wassen in javel hergebruikt. Ongehoord!”.

Eric Labourdette

“In deze coronacrisis staan de pompierambulanciers in de eerste lijn om de getroffen patiënten naar de ziekenhuizen te vervoeren. Sinds lange tijd trekken de brandweermannen uit alle Gewesten aan de alarmbel: ze zijn onvoldoende uitgerust en ze hebben volk te kort. Het wordt nu ook pijnlijk zichtbaar welke gevolgen de afbouw van de Civiele Bescherming heeft. De Civiele Bescherming had noch-

tans nuttig kunnen zijn voor andere ondersteuningsopdrachten bij de hulpverleningszones zoals het zorgen voor de ontsmetting van de ambulances, zo luidt het. Aan de oorzaak ligt een hervorming door ex-minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA)”, zo verklaarde Eric Labourdette, voorzitter sector hulpverleningszones VSOA na het uitbreken van de crisis.

Vast in Spanje

Afgevaardigde van het VSOA en brandweerman Stijn Hufschmitt begon op een wel vreemde manier aan zijn coronatijd. Hij zat vast in Spanje. Daar kon hij zien dat er bij de bevolking meer discipline is. Het leger werd ingeschakeld en het gezag van de overheid is er veel groter dan bij ons.

Toen Stijn terug aan het werk ging, werd hij meteen met het gebrek aan beschermingsmateriaal geconfronteerd. Maskers en pakken werden na het wassen in javel hergebruikt. Ongehoord,

zo vindt Stijn. “De handschoenen scheurden omdat ze van slechte kwaliteit waren. Niemand was goed voorbereid.”

Elke dag angst

Elke dag begon met de nodige angst. “Je weet immers niet wat er tijdens de vorige wacht is gebeurd. Zijn er besmettingen? Dat gevoel van onzekerheid begon wel te knagen.”

Er waren minder interventies, maar ze duren veel langer met de ingewikkelde ontsmettingsprocedures. De mensen belden minder voor kleinere zaken. Toch merkt Stijn dat men in oude gewoonten hervalt, terwijl het nu vooral zaak is vol te houden.

Stijn houdt vol: “Brandweerman is een roeping, je hebt voldoening omdat je een actief beroep hebt waar je veel mensen kan helpen die je heel erkentelijk zijn. Ik werk ook graag in een gemotiveerd team. Goede collegialiteit is een must.”

Stijn hoopt dat na de crisis men eens goed nadenkt over meer investeringen in materiaal. De communicatie van de federale regering vindt Stijn ronduit ondermaats, schandalig. “En er heerst een enorme argwaan tegenover het beleid. Men speelt met ons geen open kaart.”

Stijn weet al zeker wat hij na de crisis zal doen: “Mijn vrouw en kinderen eens stevig vastpakken”.

De helden van het internet

Proximus is solidair met de Belgen, en doet alles om deze moeilijke periode minder zwaar te maken. Het bedrijf gaf zijn werknemers de nodige middelen om thuis te kunnen werken, tenminste als hun job dat toeliet. De werknemers die bij het uitoefenen van hun functie besmet zouden kunnen worden, zijn tijdelijk werkloos gesteld, behalve onze technici op de baan. Zij zorgen er immers voor dat iedereen van een snelle internetverbinding kan genieten, wat in deze periode toch geen overbodige luxe is. Zoals het medisch personeel de helden zijn in de ziekenhuizen, zijn de technici op de baan de helden bij Proximus.

Sinds het begin van de quarantaine heeft Proximus zijn uiterste best gedaan voor de klanten, o.a. door onbeperkt bellen, ongelimiteerd internet en gratis films aan te bieden. Het bedrijf blijft nieuwe klanten aansluiten op het internet, met voorrang voor zij die het beroepsmatig nodig hebben, mensen die verhuizen, en klanten die nog geen internetverbinding hebben.

De uploadsnelheid werd merkbaar verhoogd, zodat klanten in lockdown met gemak bestanden kunnen delen en meerdere applicaties op hetzelfde moment kunnen gebruiken. Het verbruik van internet thuis is de laatste weken overigens met meer dan 50 % toegenomen.

Nieuw zijn ook de "Digital Stores", waarbij klanten ondersteuning kunnen krijgen via videobellen, wanneer ze maar willen, zonder zich te moeten verplaatsen, vanuit hun luie zetel!

Ten slotte maakt Proximus ook deel uit van de Data Against Corona Taskforce, dat de verspreiding van het virus in kaart wil brengen. Met respect voor de privacy en met behoud van anonimiteit, verzamelt deze werkgroep gegevens rond de epidemie en telecommunicatie, met als doel de epidemie in te dammen en risicozones te identificeren.

Eddy Michel - network relations Proximus

Eddy Michel werkt aan de uitrol van het glasvezelnetwerk in de 19 Brusselse gemeenten. Hij staat in voor network relations: hij onderhoudt de contacten met gemeentebesturen, projectontwikkelaars en syndici van appartementsgebouwen.

Als hoofdvakbondsafgevaardigde is Eddy de woordvoerder van de vakbond binnen het bedrijf. Hij biedt een luisterend oor, geeft individuele klachten door, en verzekert de verdediging van de leden.

"Sinds de lockdown kreeg ik van mijn werkgever alles wat ik nodig had om thuis te kunnen werken: een laptop, een hoofdtelefoon voor Skypegesprekken, enz. Door thuis te kunnen werken ben ik niet alleen productiever maar voel ik me ook beter."

Voldoening

"Telewerken spaart mij een uur trein per dag uit, en ik kan mijn eigen werkritme bepalen. Ik ben meer geconcentreerd en haal voldoening uit mijn werk. Door van thuis uit te werken heb ik een betere balans tussen werk en privéleven, gaat mijn levenskwaliteit er in het algemeen op vooruit en spaar ik heel wat tijd uit."

Eddy Michel - network relations Proximus.

Maar het is niet al goud wat blinkt. "Er is weinig sociaal contact, het is moeilijker om gemotiveerd te blijven en de moed niet te verliezen. Om daaraan tegemoet te komen spreken we met ons team twee keer per week af op Skype, en dat maakt een groot verschil voor onze motivatie en ons psychisch welzijn. Ik hoop na de crisis ook nog van thuis uit te kunnen werken, opleidingen te kunnen volgen en te kunnen profiteren van geautomatiseerde applicaties."

"Dankzij de regelmatige berichten vanuit het bedrijf blijven we gemotiveerd om te werken, ook al lopen we het risico om besmet te worden. In het begin waren dat berichten over hoe we ons best konden beschermen, en later ook berichten van onze nieuwe CEO Guillaume Boutin, die het hele personeel een hart onder de riem staken."

De huidige bedrijfscultuur, die de nadruk legt op digitalisering, brengt een grote uitdaging met zich mee. De gevolgen van de digitalisering zijn immers te voelen in het hele bedrijf. Gelukkig krijgt het personeel heel wat informatie van Proximus en organiseert het bedrijf opleidingen, waardoor werknemers op twee oren kunnen slapen.

Naar de cinema

"Na de quarantaine? Dan ga ik op uitstap met familie en vrienden, gaan wandelen, naar de cinema en daarna op restaurant!"

Tijdelijke werkloosheid in de openbare diensten

De privésector plaatste meer dan 1 miljoen werknemers in tijdelijke werkloosheid door de coronacrisis. Bij de overheidsdiensten bleef het overgrote deel daarentegen aan het werk. Alleen contractuele personeelsleden kunnen in tijdelijke werkloosheid gezet worden. Het VSOA drong er op aan om dat zoveel mogelijk te vermijden.

Federaal minister van Ambtenarenzaken David Clarinval (MR) volgde deze denkpiste. Vele diensten schakelden over op telewerken, zoals opgedragen door de regering, andere personeelsleden kregen de kans tijdelijk van job of dienst te veranderen en bij te springen waar nodig. Vergeten we niet dat duizenden ambtenaren verder aan de slag gingen en de publieke dienstverlening in stand hielden. Denken we maar aan het zorgpersoneel, de brandweer en politie, douanepersoneel, de vuilnisophalers en zoveel anderen.

In beperkte mate werden dan toch contractuele personeelsleden in tijdelijke werkloosheid geplaatst. Het gaat over een aantal steden en gemeenten, en... ook het overheidsbedrijf Proximus.

Gezien het grote aantal aanvragen voor tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de coronacrisis, werd via sociaal overleg beslist om de procedures voor het invoeren van tijdelijke werkloosheid én de bijhorende formaliteiten sterk te vereenvoudigen, zowel voor de werkgevers als voor de werknemers. Maar het is te kort door de bocht om te veronderstellen dat dit 'automatisch' gaat.

Werkgevers moeten de tijdelijke werkloosheid aanduiden in de 'Aangifte Sociaal Risico'. Werknemers moeten een aanvraag tijdelijke werkloosheid omwille van de coronacrisis indienen bij de uitbetalingsinstellingen.

De aanvraagprocedure voor tijdelijke werkloosheid wegens overmacht is vereenvoudigd en versneld, maar verloopt niet automatisch. De werkgever moet nog altijd aangifte doen en de nodige elektronische documenten tijdig doorsturen aan de RVA zodat u tijdelijke werkloosheidsuitkering kunt ontvangen.

Wat moet u doen?

Ook het personeelslid moet altijd zelf de aanvraag indienen bij zijn of haar VSOA-secretariaat. Dat secretariaat zal uw aanvraag samen met een bewijs van uw VSOA-lidmaatschap onmiddellijk overmaken aan onze zusterorganisatie ACLVB, één van de erkende betalingsinstellingen van werkloosheidsuitkeringen. Op haar beurt, maakt de ACLVB uw aanvraag in orde en stuurt ze uw dossier door naar de RVA.

De uitbetalingsinstellingen van de vakbonden zullen er, ondanks de grote uitdagingen die de coronacrisis stelt, voor zorgen dat de dossiers voor de vele duizenden extra aanvragen snel in orde komen. Op basis van de aangifte van uw werkgever zal de ACLVB als uitbetalingsinstelling, overgaan tot betaling.

De maximumduur van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht als gevolg van het coronavirus is voorlopig beperkt tot **30 juni 2020**. ■

Philippe Bucco - RVA

Snellere uitbetalingen

Philippe Bucco is hoofd van de groep Support/ICT/Eco bij de RVA te Luik en VSOA-afgevaardigde. Het RVA-personeel heeft de handen vol. Meer dan een miljoen aanvragen tijdelijke werkloosheid van werknemers moeten gekoppeld worden aan de juiste aangifte van de werkgevers.

Philippe Bucco: "Elektronische handtekening is een stap vooruit."

Al wie zonder werk zit, moet spoedig uitbetaald worden, en dat in uiterst veilige omstandigheden. Door de ernst van de crisis drongen zich gauw radicale beslissingen op om de immense hoeveelheid werk de baas te kunnen; de RVA heeft daarom samengewerkt met de uitbetalingsinstellingen van werkloosheidsuitkeringen om te komen tot een vereenvoudigde, digitale procedure.

Grote uitdaging voor ICT

Philippe Bucco: "Het was een forse uitdaging voor onze informaticadiensten om procedures in te voeren waarbij het RVA-personeel indien mogelijk van thuis uit kon werken en waarbij – samen met de uitbetalingsinstellingen (UI) - de dossiers zo snel mogelijk konden verwerkt worden. Dat alles met strikte inachtnaam van de GDPR-regeling (Algemene Verordening Gegevensbescherming), die

ons verplicht op een uiterst beveiligde manier met persoonsgegevens om te gaan."

Reorganisatie van het werk

In de lokalen van de RVA werden de medewerkers onderverdeeld in de vrijgekomen burelen van de telewerkers, zodat de regels van social distancing konden toegepast worden. Niet-bezette lokalen zijn heringericht, zodat de stempelkaarten 24 uur in quarantaine kunnen blijven vooraleer de RVA-medewerkers ze verwerken.

Philippe Bucco wisselt telewerk af met werken in de RVA-kantoren te Luik. "Ik kom om de medewerkers van mijn team te steunen, moreel en uiteraard in hun opdrachten."

Vechten voor jobbehoud

In een recent verleden diende het RVA-personeel al een oplossing te vinden voor complexe situaties.

Philippe: "Vandaag is de vereenvoudiging van de procedures, zoals de elektronische handtekening van documenten in pdf-formaat een stap vooruit die zou moeten behouden blijven. Ik hoop ook dat meer werklozen voortaan gebruik zullen maken van de elektronische controlekaart, want dat kwam tot nu slechts moeizaam van de grond. Zowat iedereen beschikt momenteel over een smartphone; mensen moeten enkel een psychologische drempel over en vertrouwen stellen in de virtuele stempelkaart."

Het is des te belangrijker, want als de afzonderingsmaatregelen verlengd worden, riskeer veel mensen hun job kwijt te geraken doordat hun bedrijf in economische moeilijkheden komt.

Philippe Bucco: "Wat ik wil doen als de afzonderingsmaatregelen achter de rug zijn? Met mijn schat op restaurant gaan!" ■

Justitie roeit met de riemen die ze heeft

Sinds midden maart is het hele land in lockdown. Voor justitie is dat niet anders. Ook daar gelden de regels van social distancing, en de bescherming van zowel de rechtzoekenden als het personeel. Er moet natuurlijk recht gesproken blijven worden. Het blijft de rechten van de mensen en de samenleving verdedigen, en in het bijzonder die van de meest kwetsbare personen en de slachtoffers.

De FOD Justitie heeft een richtlijn uitgevaardigd met de te volgen procedures, waarin de nadruk ligt op thuiswerken. Op het niveau van de rechterlijke orde is daarvoor echter niets voorzien: geen infrastructuur, geen regeling voor telewerk en een server die het bij momenten erg moeilijk had. Toch hebben de verantwoordelijken van de rechtbanken zich zeer flexibel opgesteld. Bijna alle rechtbanken hebben een beurtrol opgesteld voor de permanentie van de griffie en het parket. Zo kon het personeel dat normaal gezien niet van thuis uit kan werken, toch ook deeltijds thuiswerken. Sommige korpschefs hebben het meest kwetsbare personeel (met verlaagde immuniteit, astmapa-

tiënten, ...) taken gegeven die ze van thuis uit, of in een afgezonderd kantoor, kunnen uitvoeren. Sommige rechtbanken voeren alle procedures schriftelijk, behalve de gevoelige hoorzittingen (maatschappelijk werkers, gedetineerden...). Anderen hebben dan weer geëxperimenteerd met hoorzittingen via videoconferentie.

Justitie roeit met de riemen die ze heeft, dat wil zeggen met een gebrek aan materiaal, middelen en personeel. We willen dat personeel hier trouwens graag van harte bedanken. Zij nemen immers dag in, dag uit risico's om zo goed mogelijk hun werk te kunnen blijven uitvoeren.

Carine Sagon - assistent politieparket Charleroi **“Thuiswerk? Het kan ook bij het Parket.”**

Carine Sagon, VSOA-afgevaardigde in Bergen en Charleroi is assistent bij het politieparket van Charleroi, dienst minnelijke schikkingen. Haar werk bestaat uit het versturen van een minnelijke schikking naar de overtreders van het verkeersreglement. Bij wanbetaling treft ze de nodige voorbereidingen om de zaak voor de rechtbank te brengen.

“Ik ben minder op kantoor”, vertelt ze, “maar één dag per week. Ik sta nu ook het personeel van het parket van de correctionele rechtbank bij, om hen te helpen met de toename van de corona-rechtszaken.”

Carine werkt vooral thuis, dus het risico blijft beperkt. “Ik moet vooral mijn best doen om gemotiveerd te blijven. Mijn oversten zijn minder begaan met ons dan met het openbaar ministerie bij de correctionele rechtbank. In hun ogen is het werk bij het politieparket blijkbaar niet zo belangrijk. We hebben nu wel bewezen dat thuiswerken kan, ook voor niveau C en D bij het parket.”

Goeie fles champagne

En wat gaat ze na de crisis doen?. “Een goeie fles champagne kraken, om te vieren dat de quarantaine gedaan is en dat het virus mij en mijn familie niet te pakken heeft gekregen.”

Christophe Pailhe - griffier Vrederegerecht Namen **Rechtspraak vanop afstand**

Christophe Pailhe is griffier bij het Vrederegerecht van Namen en Fosses-la-Ville en syndicaal afgevaardigde. Sinds 13 maart werden de geplande openbare zittingen en bemiddelingen naar de rol verwezen. Deze zullen opnieuw moeten ingepland worden. Hoe dat zal gebeuren, werd nog niet vastgelegd.

Afspraken social distancing

De griffie is gesloten met op de deur de vraag per telefoon contact op te nemen zodat het personeel de urgentie van de zaak kan inschatten. De werkuren zijn niet veranderd. De dossiers van bescherming van geesteszieken worden bijgehouden, al dan niet met voorafgaande afspraken tussen de griffie en de psychiatrische instellingen voor de social distancing. “Wij hebben geen maskers ontvangen van de overheid. We blijven beslissingen betekenen en dagvaardingen ontvangen”.

“Om de moed niet te verliezen denken we beter niet te veel aan de toekomst. Het is immers duidelijk dat door het uitstel van heel wat zaken de werklast een stuk hoger zal zijn na de lockdown”, weet Christophe. “Eenvoudigere procedures zouden onze werklast kunnen verlagen, maar daarvoor hangen we af van het Gerechtelijk Wetboek. We zouden thuiswerken kunnen behouden, bijvoorbeeld om beslissingen van de rechtbank thuis uit te kunnen typen. Niet alleen verminderen we de verplaatsingen maar we verliezen ook minder effectieve werktijd.” ■

Pascale Szanto - penitentiair bewakingsassistent

“Ze waren ons vergeten”

Pascale Szanto is penitentiair bewakingsassistent en VSOA-afgevaardigde in de gevangenis van Turnhout.

De werkomstandigheden in een gevangenis zijn in coronatijden zonder meer bijzonder te noemen. Pascale is bijzonder kritisch voor de maatregelen, en vooral de traagheid waarmee ze werden afgekondigd. “Wij staan elke dag in de vuurlijn en proberen goed voor elkaar te zorgen in veilige omstandigheden.”

Pascale Szanto: “We mochten geen mondmaskers dragen om geen onrust te veroorzaken bij de gedetineerden.”

Neem nu het bezoek: 1 volwassene per gedetineerde en geen kinderen onder de 16 jaar. Deze maatregel van de directie ging echter pas in vanaf 16 maart 2020 terwijl er al een lockdown vanaf 13 maart was. Er kon toch niet gewacht worden? Pascale: “De directie deelde niet dezelfde mening en onder druk van het personeel en de vakbonden is zij teruggekomen op haar beslissing. Al het bezoek werd opgeschort door nieuwe richtlijnen van Justitie. De gedetineerden kregen voor 20 euro belwaarde om het thuisfront te verwittigen.”

Geen onrust

Vervoer van gevangenen werd systematisch afgebouwd, advocaten komen wel nog langs in de

gevangenis.. De beschermingsmaatregelen kwamen te laat. Pascale: “In allerijl werd er gezocht naar papieren handdoekjes, handzeep en gel en mondmaskers die we in het begin niet mochten dragen om de gedetineerden niet te verontrusten. Nu zijn ze verplicht, ook het handen wassen met gel.”

Dit alles kon niet verhinderen dat enkele gedetineerden besmet geraakten. Pascale: “Het personeel begon onrustig te worden en vroeg maatregelen. De zieke moest naar Brugge worden overgebracht maar daar was het antwoord: “Brugge is hier niet klaar voor “. Wij hoorden het donderen in Keulen. Na tussenkomst van onze vaste afgevaardigde VSOA, Permanent secretaris

EPI Noord, Eddy De Smedt, is de zieke dan overgebracht naar Brugge. Ik kan u verzekeren, dit heeft diepe wonden geslagen bij het personeel. Ondertussen zijn er al 4 gedetineerden verplaatst naar Brugge.”

Geen tests

Er werden ook 7 personeelsleden besmet. Testen was onmogelijk. De ziekte is erkend als beroepsziekte maar enkel door het aantonen via een test en die zijn schaars.

En de communicatie?

Pascale heeft ook kritiek op de federale aanpak: “Toen ik naar het tv-nieuws keek en hoorde dat er door de Nationale Veiligheidsraad maatregelen werden aangekondigd voor de verschillende sectoren, dacht ik: “Weten zij niet dat er gevangenis-zen zijn in het land ? Geen woord en we voelden ons in de steek gelaten. Geen woord van minister Geens over de gevangenis-zen of eventuele maatregelen. Alle lof gaat naar de ziekenhuizen en terecht, maar wij moeten voor onszelf applaudiseren want wij verdienen dit evengoed. Wij lopen ook een groot gezondheidsrisico niet enkel voor onszelf maar ook voor ons gezin en onze naaste familie. Het is een dubbel gevoel: gedetineerden krijgen belwaarde en gratis tv omdat ze geen bezoek meer ontvangen maar de bejaarden in het woonzorgcentrum krijgen ook geen bezoek en krijgen geen beltegoed en geen gratis tv, én moeten betalen en nog niet min voor hun verblijf. Ze hebben heel hun leven bijgedragen voor hun oude dag en worden ook in de steek gelaten door het laattijdige ingrijpen van de Vlaamse regering. Een schande is het.”

“Het eerste wat ik doe? “Een terras opzoeken en een goei pint drinken op leven en welzijn. Mijn dierbaren eens goed vastpakken en zeggen dat ik ze enorm graag zie.” ■

Tom Poelman - adviseur-teamchef douane en accijnzen

Meer inzetten op digitaal werk

Tom Poelman is regionaal voorzitter a.i. VSOA-Financiën Antwerpen en werkzaam als adviseur-teamchef Operaties 1ste lijn bij Douane en Accijnzen. Tom controleert o.a. in de luchthaven van Deurne, de diamantsector, ingevoerde goederen en doet controle van accijnzen. Hij werkt met een team van 50 medewerkers.

De sector van de douane en accijnzen moest zich ook noodgedwongen aanpassen, wat niet altijd eenvoudig was.

Voor Tom veranderde er al veel eind januari. De echte verandering kwam er echter op 13 maart 2020. In de werktijden veranderde er niets. Tom: “De medewerkers doen nog steeds hun shifts zoals voorzien. Omdat we nogal krap bij elkaar zitten, werd besloten onze dagdienst op kantoor te schrappen en volledig te vervangen door telewerk. De commerciële vluchten zijn geschrapt waardoor onze aanwezigheid ook fel beperkt is. Ik werk van 7u30 tot 20u00, maar mijn gsm staat altijd aan zodat mijn medewerkers me kunnen bereiken als ze problemen hebben. Als vader van 2 kleine bengels van 2 en 5 kan ik me perfect inleven in de huidige leefproblemen van jonge ouders.”

Voldoende beschermd

De diensten van Tom leven al sinds 28 januari in een speciaal regime voor contact met passagiers. Sinds 13 maart mogen derden ook niet meer in de gebouwen of werkruimtes. Er werd in de hal een loket ingericht waarbij de medewerkers met glas zijn beschermd. De nodige gel ligt in handbereik. Elke medewerker krijgt een masker. Er werden enkele medewerkers ziek maar iedereen is intussen hersteld.

Tom werkt ook thuis. 's Ochtends verplaatst hij zich naar zijn werk, naar beneden in de veranda achter zijn geïmproviseerd bureau naast de speelhoek van de kinderen. Nogal iets anders dan elke dag in de file staan. Hij heeft de nodige contacten via telefoon, e-mail en videogesprekken. Gelukkig stond zijn team al ver in de digitale communicatie met het dossierbeheer en de groeps- en individuele planner. Nieuw is de communicatie via Microsoft Teams met een “kanaal” wat zichtbaar is voor de hele eenheid.

Via die weg organiseert Tom elke dag een digitale briefing. “Ik zou willen dat men meer inzet op gebruiksvriendelijke digitale platformen en er werk van maakt van systemen om dossiers intern digitaal van dienst naar dienst te versturen.” Tom geeft soms digitaal les.

“Wij plooiën ons dubbel, vaak met beperkte en ontoereikende middelen”

Hij wil ook dat zijn medewerkers meer gsm's krijgen: “1 op 5 van mijn medewerkers beschikt nog niet over een dienstgsm. Ik hoop ook dat men na de crisis goed nadenkt over besparingen die men nu al aankondigt. Wij plooiën ons dubbel, vaak met beperkte en ontoereikende middelen. Ik denk ook aan het invoeren van de maaltijdcheques.”

Tom vindt het goed dat de politiek het woord laat aan de experts. Hij vraagt zich wel af of het verlengen van de lock-downperiodes met 2 weken wel goed is en men niet beter ineens voor een langere periode kiest.

Kapotte lampjes kopen

Voor de toekomst is Tom voorzichtig: “Ik denk dat we realistisch moeten zijn en dat zelfs al zou de lock down opgeheven worden, er nog altijd een besmettingsrisico is. Het eerste wat ik ga doen is ouders, schoonouders en (schoon-)grootouders uitnodigen om met de kindjes gemiste momenten in te halen. Ik hoop verder – zoals ongetwijfeld velen – vooral dat onze geplande reis deze zomer kan doorgaan.”

Sofie Van Haverbeke - ondervoorzitter sector douane VSOA-Financiën

De grenscontroles zijn terug

Nog een gevolg van de coronacrisis: de grenscontroles zijn terug. “Nooit meegemaakt dat zoveel Fransen kennissen hebben in België”, zo vertelt Sofie Van Haverbeke van de douane. Hier haar verhaal.

“De grens is weer de grens. Voor België is Frankrijk weer het buitenland. En er wordt ook weer gesmokkeld. Van alles en nog wat....”

Het is zaterdag 4 april 2020, 13 uur onze shift begint, de grens te Rekkem, E17, parking invoer, wacht op ons.

Samen met de collega's van de federale politie werd er een systeem opgesteld waarbij er een concrete sluitende controle gebeurt. Alle personenwagens worden afgeleid en aan een controle onderworpen. De collega's van de zeevaartpolitie leiden aan het begin van de parking de personenwagens af, het vrachtvervoer kan rustig doorrijden, er bestaat immers nog vrij verkeer van goederen.

Geen discussie

We zijn inmiddels 2 uur verder in onze shift,

reeds 7 wagens zijn teruggestuurd in het kader van een niet-essentiële verplaatsing. Waarom? Vrienden gaan bezoeken, gaan winkelen in België, familiebezoek, sigaretten halen, gaan tanken,... nochtans mogen de Franse inwoners in Frankrijk zich slechts 1 kilometer weg van hun huis verplaatsen. Sommigen discussiëren, zijn kwaad, anderen zijn gelaten.

De documenten worden ingehouden tot de overtreder terug aan de andere kant van de grens is, de collega-motards van de federale politie te Kortrijk begeleiden hen terug, daar nemen de Franse collega's het van hen over. Geen discussie, onze gezondheid en deze van de Belgische burger staat op het spel.

Onze werkplek begint vorm te krijgen, een bureelcontainer geschonken door het bedrijf Stadsbader brengt soelaas om ons materiaal in

op te bergen en een bijbehorend frigoetje waar onze lunch tijdelijk in kan verdwijnen. Helaas nog geen toilet, als vrouwelijke douanier is dat soms niet evident.

We zijn gemotiveerd, zowel collega-douaniers als collega's van de federale politie.

Humor helpt

We spannen samen tegen het coronavirus voor ieders gezondheid. Toch is het een dubbel gevoel, gemiddeld met zo'n 300 mensen per shift in contact komen, de regels van social distancing respecteren waarbij alertheid een vereiste is. Maar humor helpt, er worden banden gesmeed en verhalen uit de oude doos bovengehaald.

Ooit kijken we hierop terug met een gevoel van tevredenheid om dat klein deeltje in de grote keten in de strijd tegen het virus.” ■

De onmisbare rol van bpost

Kim De Braekeleir: "Het begrip en de waardering van de klanten maakten veel goed."

Bpost speelt sinds het begin van coronacrisis een cruciale rol. De bestelling van pakjes online schoot natuurlijk de hoogte in. En de postbode blijft trouw de brieven bestellen. De postkantoren blijven open. Niet altijd gemakkelijk want ook met de vele bewegingen in de behandeling van de post moeten de veiligheidsmaatregelen gerespecteerd worden. Zo worden alle wagens binnenin ontsmet. Chauffeurs kregen handgel en handschoenen. Aan de loketten werd beschermend glas geplaatst. In de sorteercentra wordt de nodige afstand gerespecteerd. Kim De Braekeleir, commercieel Retail medewerker en VSOA-afgevaardigde in de Cluster Gent, beleefde het allemaal

met als belangrijkste uitdaging: "De klanten zo goed mogelijk blijven bedienen."

Begin maart kreeg het personeel strikte richtlijnen mee: regelmatig handen wassen; vermijd kussen en handen geven; wie zich ziek voelde, moest naar huis. Ook op de werkvloer kreeg de veiligheid prioriteit: plexiglas aan de loketten; de klanten konden hun pakjes zelf in een container droppen; slechts twee klanten in de publieksruimtes; aanpassing van de openinguren; de klant moet niet meer tekenen bij het bezorgen van aangetekende zendingen of pakjes... Kim ontsmette de loketten aan de kant van het personeel en van de klant. Vier tot vijf keer per dag. Telewerk was er voor haar niet bij.

Schrik

"De schrik om te worden besmet zat er wel goed in", zegt ze. "Het is vermoeiend om bij elke handeling vier keer te moeten nadenken of je het wel veilig voor jezelf doet. En dan 's avonds naar huis in de hoop niet te zijn besmet en je dierbaren niet in gevaar te brengen."

Kim beseft nu hoe belangrijk haar werk bij bpost is. "Het begrip en de waardering van de klanten maakten veel goed."

Verwarrende info

Over de informatie van het bedrijf en de regering heeft Kim een gemengd gevoel: "We kregen een massa aan informatie die voortdurend veranderde waardoor er verwarring ontstond. Ik begrijp het wel, de regering gaf constant informatie en onze oversten wisten het daarom op de duur ook niet meer. De eerste maatregelen waren heel concreet: de sluiting van de scholen, de restaurants en cafés. Nadien begon de verwarring met tegenstrijdige berichten."

Kim wil haar vader na de crisis zo snel mogelijk weer thuis hebben en verlangt om een motorrijtje maken. "En toch de maatregelen blijven volgen want anders vrees ik dat we in een nieuwe lock down terechtkomen." ■

Rudi Creemers - postbode in Overpelt Mail

"De mensen zijn heel dankbaar"

Postbode Rudi Creemers: "De kindertekeningen en dankwoordjes op de brievenbussen motiveerden mij om verder te werken."

Rudi Creemers is postman en uitreiker in Overpelt Mail. De coronacrisis trof ook onze vertrouwde postbodes.

Rudi is al 3 jaar actief bij VSOA als afgevaardigde in het mailcenter van Overpelt. "Bpost moest blijven werken en er werden maatregelen getroffen in elk kantoor", vertelt Rudi. "Omdat we met veel postbodes in een kleine ruimte werkten, was de maatregel van de social distance toch een probleem", weet hij. Door in shiften te werken en zones af te bakenen werd dit probleem vrij snel opgelost. "De teamleaders en het management van Overpelt Mail hebben hier goed werk geleverd."

Nieuwe procedures

Ook door de directie van bpost werden bepaalde procedures vereenvoudigd zoals het aftekenen voor ingeschreven zendingen en pakjes zodat de postbodes op ronde de 'social distance' ook konden behouden. Er werden ook vrij snel handgels geleverd die ze gebruikten tijdens hun ronde. "Ook kregen we van VSOA-Post via de nieuwsbrief en mails van de regionale vertegenwoordigers ook veel informatie."

Kindertekeningen op de brievenbus

"Omdat er veel winkels gesloten waren, steeg het aantal pakjes dat we moesten uitreiken enorm. We moesten niet enkel pakjes met schoenen of kleren rondbrengen maar ook veel essentiële zaken zoals medicatie. Maar ook werden er veel kaartjes en brieven gestuurd naar oma, opa of naar de kinderen en kleinkinderen. De mensen zijn heel dankbaar. We zien dat aan

al de tekeningen en dankwoordjes op de brievenbussen. Dat motiveert me weer om te blijven werken ondanks het risico op besmetting."

Gelukkig heeft de federale regering snel gehandeld en erger voorkomen. De Informatie die ze gaven was duidelijk en werd vaak herhaald via tv en kranten. "Maar 2 regels zijn en blijven heel belangrijk. Blijf in uw kot en hou afstand", zo beklemtoont Rudi.

"Zodra de afzondering afgelopen is zal ik zeker met familie en vrienden een goei pint gaan drinken."

“De nodige lessen trekken”

Ook de trein bleef in deze coronatijden rijden. Weliswaar met een beperkte dienstregeling. VSOA-afgevaardigde Olivier Idon is verkeersleider en getuigt dat het personeel er alles aan doet om de reiziger zo goed mogelijk te bedienen. Er moeten wel de nodige lessen worden getrokken om de werkomstandigheden te verbeteren.

"De werkomstandigheden waren niet eenvoudig", vertelt Olivier. "Bij het kantoorpersoneel werden de veranderingen onmiddellijk ingevoerd. Wij werkten echter door met soms meer dan 25 in een slecht verlucht kantoor, waarin het onmogelijk was om de sociale afstand van anderhalve meter te respecteren."

Bazen luisterden niet

De werklast was zeer hoog en de aanpassingen ondoordacht genomen. "Als onze bazen naar ons hadden geluisterd, hadden ze deze reorganisaties niet doorgevoerd. Wij hebben geen beschermingsmiddelen, ze gaven ons enkel goede raad. Het is bijna misdadig hoelang het duurt om beslissingen te nemen, we zouden het schuldig verzuim kunnen noemen. Ondertussen riskeren we ons leven. Ik wil wel graag Jean-Michel Lambert, verantwoordelijke VSOA-Spoor, bedanken voor zijn luisterend oor en zijn inzet voor onze veiligheid en ons welzijn.

Onze directie heeft weliswaar in een mooie brief laten weten dat ons werk van het grootste belang is, maar er staat weinig tegenover."

Olivier Idon: "Het is dankzij het VSOA dat we nu in betere omstandigheden kunnen werken."

Alles voor de reizigers

De motivatie blijft evenwel overeind: "We doen er alles aan zodat reizigers kunnen reizen en er goederen vervoerd kunnen worden. Sommigen bleven werken, ook al waren veel beslissingen van de directie ontoereikend en soms ronduitverkeerd. Anderen gingen eraan kapot, zijn ziek geworden. Dat mogen we echt niet in de doofpot stoppen! Het is dankzij het VSOA dat we nu in betere omstandigheden kunnen werken. Er is zeer goed onderhandeld. Maar we

willen dat na de coronacrisis deze onderhandelingen verdergezet worden, dat het VSOA-Spoor vastberaden zal blijven onderhandelen tijdens het overleg van het nieuw protocol van Sociaal Akkoord 2020-2022."

Olivier wil zijn leven na de crisis gewoon hernemen. "Als ik iets wil onthouden uit de crisis, is het de samenhang, en de wederzijdse hulp. De mensen zijn minder egoïstisch geworden, en respecteren elkaar meer."

Opnieuw “Job well done” door het Defensiepersoneel

Hoewel het begin van de crisisbeheersing binnen Defensie chaotisch verliep, verhinderde dit niet dat het personeel op alle fronten in binnen-en buitenland paraat bleef. Nogmaals liet Defensie zien dat het een belangrijke troef vormt om de natie te helpen. En dit is te danken aan de flexibiliteit en inzet van ons personeel, dat vaak in de frontlinie staat, zoals ook blijkt uit de vele gevallen van besmetting met Covid-19.

Een deel van het personeel kan zijn opdrachten uitvoeren via telewerk, maar voor een groot deel gaat dat natuurlijk niet gezien de aard van de opdrachten.

Inzet voor de samenleving

In de kazerne van Peutie werd een veilige opslagplaats ter beschikking gesteld om mondmaskers en medisch materiaal te ontvangen, te verdelen en te vervoeren. In een tiental rusthuizen over het ganse land, met een nijpend tekort aan personeel, werden verpleegkundigen van het leger ingezet.

Heel wat initiatieven zijn niet zichtbaar zoals de inzet van militaire ambulances en personeel om coronapatiënten die intensieve verzorging nodig hebben naar het geschikte ziekenhuis te vervoeren. Het laadstation van de Belgian Pipeline Organisation (BPO) in Melsbroek bevoorraadt de luchthaven van Bierset, bij Luik.

Het Competentiecentrum voor Rollend Materieel en Bewapening (CC R&A) in Rocourt bedeelde bidons ethanol aan dertien ziekenhuizen in de provincie Luik. Het Militair Hospitaal Koningin Astrid in Neder-Over-Heembeek leende zijn extractietoestel uit aan het Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen.

Dit zorgde voor een verdubbeling van zijn testcapaciteit op Covid-19. Dat is slechts een greep uit de vele acties van Defensie.

Adjutant Eléonore De Astis coördineert de diensten verantwoordelijk voor het opstijgen en landen van vliegtuigen.

Ze coördineert de diensten verantwoordelijk voor de check-in van de passagiers en hun bagage, ze communiceert met de loadmaster over het gewicht van de bagage, met de dienst beveiliging, enz. “Tijdens deze crisis is de rol van het leger niet te onderschatten, en toch wordt er nauwelijks iets over gezegd in de media. Nochtans is het grootste deel van het leger nog aan het werk. BRU-MIL heeft al honderden Belgen gerepatriëerd, o.a. uit Burundi, Rwanda en Kinshasa.”

De 15e Wing of BRUMIL (Brussels Military Airport) heeft nog meer werk dan gewoonlijk in tijden van crisis. De militaire luchthaven organiseert de repatriëring van Belgen en andere burgers van verschillende nationaliteiten die vastzitten in het buitenland, en het vertrek en terugkeer van militairen op missie in het buitenland, zoals bijvoorbeeld Mali.

Eléonore: “Mijn werk is nog altijd hetzelfde als voor de quarantaine, maar we treffen nu meer beschermingsmaatregelen voor de passagiers en onder collega’s. Gelukkig hebben we het nodige materiaal daarvoor: handschoenen, chirurgische maskers en hydroalcoholische handgel. Vaak komen onze vliegtuigen ‘s nachts aan, en als er geen vluchten zijn in het weekend staan we thuis in stand-by.”

De uitdaging: niet besmet geraken!

“De maatregelen hadden veel strenger moeten zijn van bij het begin, dan hadden we de crisis sneller onder controle gekregen. Jammer genoeg is het beleid in Europa in elk land verschillend.”

Adjutant Eléonore De Astis: “Tijdens deze crisis is de rol van het leger niet te onderschatten.”

Eléonore heeft een zoontje van vijf jaar, en doet er alles aan om het virus niet mee naar huis te nemen. “Ik wil mijn werk zo goed mogelijk doen, en vooral niet ziek worden, zodat ik mijn collega’s niet in problemen breng. Van zodra het weer kan, bezoek ik mijn familie en mijn ouders, ik mis hen verschrikkelijk! Gelukkig kunnen we nog videobellen.”

Opdracht op eigen bodem

Ook op zee lijkt het een stuk kalmer, maar voor de stand-byteams van het 40ste smaldeel search

and rescue in Koksijde is het business as usual. Onder het motto 'Aude audenda' staan zij de klok rond paraat om met hun NH90-helikopter uit te rukken en mensen te redden te land, ter zee en zelfs in de lucht. De ploegen van DOVO blijven uitrijden wanneer nodig, ook nu we zoveel mogelijk binnen blijven. Mits de nodige voorzorgen gaan de noodzakelijke interventies door. Voor de militairen op missie loopt het werkregime gewoon door. Die vrouwen en mannen staan in voor opdrachten op eigen bodem (Operation Vigilant Guardian - OVG) en bereiden zich voor of nemen deel aan de lopende buitenlandse operaties. Ook al bemoeilijken bepaalde opgelegde inperkingsmaatregelen de rotatie van de detachementen

Klaar voor de strijd.

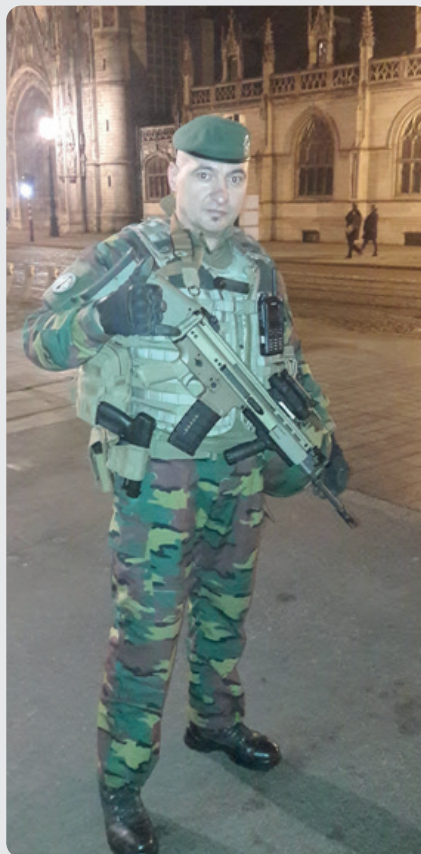
Eerste korporaal-chef Carlo Munafò is paracommando en vakkoningsafgevaardigde.

Binnenkort heeft hij 34 jaar dienst als militair op de teller. Hij is al op missie geweest in Afrika, ex-Joegoslavië, Kosovo en Afghanistan, en kent dus de knepen van het vak. Hij maakt deel uit van de ondersteuningscompagnie van het Special Operations Regiment (SOR). Zijn eenheid neemt meerdere keren per jaar deel aan Operation Vigilant Guardian (OVG), in het teken van de strijd tegen het terrorisme. De militairen op straat helpen de politie voor de bescherming van strategische locaties in grote steden, o.a. in Brussel. Deze beschermingsmaatregelen kwamen er na de terroristische aanslag op de redactie van Charlie Hebdo in Parijs in januari 2015, en werden geïntensifieerd na de aanslagen in België.

Grote uitdaging: naleving van maatregelen

Dinsdag 17 maart ging het leger in lockdown. Het personeel van de operationele eenheden bleef vanaf dan thuis in stand-by. Alle manoeuvres werden geannuleerd, behalve de missies op het nationaal grondgebied (zoals de OVG) en in het buitenland.

“Spijtig genoeg gebeurde het vervoer naar de plaats van de missies in kleine bussen. Daarom heb ik bij de lokale autoriteiten gevraagd of we verschillende voertuigen konden gebruiken, zodat we de door de overheid opgelegde maatregelen konden respecteren. Het moeilijkste was social distancing en het

Eerste korporaal-chef Carlo Munafò:
“Het moeilijkste was de social distancing.”

regelmatig wassen van de handen. We hebben natuurlijk niet altijd een wastafel met kraan ter beschikking. Bovendien was er bij

aanvang van onze OVG-missie tijdens deze coronacrisis geen handgel beschikbaar... Pas na aandringen hebben we een paar liter gel gekregen. Het is jammer dat het zo moet lopen, we doen immers alleen onze plicht.”

Trots dat ze hun land kunnen dienen

Carlo en zijn collega's zijn er fier op dat ze het land kunnen dienen, zoals alle militairen. “Ook met Covid-19 blijft de landsveiligheid belangrijk. We hebben onze missie dus met volle overgave uitgevoerd.”

Van zodra het weer mag, wil Carlo op reis gaan, en liefst ver weg. ■

De politie blijft gemotiveerd op post

Enkele incidenten waarbij burgers naar agenten spuwden, zetten meteen de toon bij de start van de coronacrisis. Gelukkig bleef het bij uitzonderingen maar toch is elk agressie-incident er één te veel.

VSOA trok aan de alarmbel over het gebrek aan beschermingsmiddelen. Hoewel enkele zones zelf initiatief namen om mondklappers te voorzien, eiste VSOA dat al het politiepersoneel over de noodzakelijke mondklappers konden beschikken. Een stakingsaanzegging van de vakbonden was onvermijdelijk. Niettemin bleef het politiepersoneel gemotiveerd zijn taak verder uitvoeren. Zo blijkt ook uit de getuigenissen die Argument verzamelde.

Dries Dumoulin - Inspecteur

Verhuizen en corona bestrijden

Dries Dumoulin is afgevaardigde VSOA-Oostende en inspecteur van Politie en Dispatcher Operator voor de dispatching in de Politiezone Oostende. De politiezone waarvoor hij werkt had nog maar net haar intrek genomen in een nieuw politiebureau of daar begon de coronacrisis.

“Op 13 maart toen de maatregelen door de federale regering ingingen, begon ik mijn nachtdienst”, vertelt Dries. “De Oostendse horecazaken moesten om middernacht verplicht sluiten. Rond middernacht zakten echter veel Oostendenaars naar het centrum af om een laatste pintje te pakken. De horeca werkte vlot mee en burgemeester Bart Tommelein was ter plekke. Toch moesten er enkele laatste café-gangers opgesloten worden. We kregen hulp van andere politiezones in West-Vlaanderen.”

Dries Dumoulin: wil na de crisis op vakantie in het buitenland.

De interventie werd gevolgd door een tv-ploeg die alles vastlegde voor ‘Helden van Hier – CORONA’. De politiezone van Oostende wordt al een jaar gevolgd door Geronimo ‘Helden van Hier – PZ Oostende’ dat later uitgezonden zal worden.

“Burgers brachten ons zelfgemaakte mondklappers”

De inzet van interventieploegen gebeurde de dagen nadien zo maximaal mogelijk, het administratieve werk werd beperkt. Iedereen kreeg de nodige bescherming: veiligheidsbrillen; mondklappers; wegwerphandschoenen... Dries: “Enkele burgers brachten zelfgemaakte mondklappers naar ons onthaal. Na een celbezoek werd alles grondig gereinigd.”

Als VSOA-afgevaardigde kan Dries, samen met 6 afgevaardigden, zijn werk voor PZ Oostende vlot blijven doen. “Wij werken vooral met WhatsApp en mailverkeer. De vragen die we krijgen, via info@vsoa-pol.be of het dienstencentrum van West-Vlaanderen, kunnen wij blijven beantwoorden.”

Terug op vakantie gaan en naar de carwash

Het eerste wat Dries na de crisis zal doen is in het buitenland op vakantie gaan, als het risico niet te groot is.

“Het belangrijkste is dat iedereen gezond blijft, voor zichzelf zorgt en de richtlijnen van de overheid strikt opvolgt”, besluit Dries die er ook naar uitkijkt om terug naar de carwash te kunnen gaan.

Joeri Hendriks - Hoofdinspecteur Limburgse Politiezone Carma

Goede bescherming is de beste werkmotivatie

Joeri Hendriks is provinciaal ondervoorzitter Limburg VSOA-Politie en werkt bij de Politiezone Carma als hoofdinspecteur en coördinator van de logistieke component (dienst patrimonium, rollend materieel, uitrusting en voorraden).

“De werkomstandigheden zijn vrij snel gewijzigd”, vertelt hij. Glijdende werkuren werden uitgebreid; we starten om zes uur en eindigen om 22.00 uur, wel rekening houdend met de vastgelegde maximum werktijden. Thuiswerk is mogelijk en nodig om een strategische reserve te hebben om eventueel zieke personeelsleden op te vangen. We beschikken over een grote verdieping zodat de aanwezige personen elk in een aparte ruimte zitten. De burelen worden zo vaak mogelijk gereinigd.”

Joeri Hendrikk: met een tent en slaapzak naar mijn stamcafé.

“Als wij het niet doen, zal niemand anders het doen”

De uitdaging blijft om de mensen op het terrein de nodige bescherming met mondmaskers, gel en handschoenen te bieden. “Als de mensen voldoende beschermd worden, blijven ze hun werk doen en vermijden we een hoog ziekteverzuim. Mijn motivatie om te blijven werken is dat we gekozen hebben om deze job uit te oefenen; als wij het niet doen, zal niemand anders het doen.”

“Zelf werken we nu met de communicatiemiddelen Teams, whatsapp, gsm, alles wat mogelijk is. Momenteel trachten we het vakbondswerk zoveel mogelijk voor en na de uren uit te voeren. Na de crisis moeten we nadenken over de aanpak en een grondige evaluatie maken. Na de coronacrisis neem ik tent en slaapzak mee naar mijn stamcafé om de verloren tijd in te halen!”

Fabrice Demarche - Politie-inspecteur, Politiezone Basse-Meuse, commissariaat Visé Blijven functioneren!

Fabrice Demarche uit Visé zag zijn werkvoorwaarden grondig veranderen. “Ik moet momenteel drie soorten diensten uitvoeren: de mobiele zonale patrouilles, de “covid-patrouille of wacht ‘planton’ bij de HPzonal of in mijn post.”

“Collectieve paranoia”

De bescherming: “Gel in de voertuigen en in de verschillende antennes van de zone. Er zijn geen mondmaskers.”

“Mijn grootste uitdaging? Blijven functioneren.” Fabrice heeft zo zijn bedenkingen bij wat hij de “collectieve paranoia” noemt. “Dit is een pandemie maar functioneren in dit klimaat van “terreur”, aangewakkerd door de overheden en vooral door de kleingeestige pers, lijkt een mirakel. Mijn motivatie blijft ongerept en het risico op besmetting maakt me niet bang; ik denk nog steeds dat ons werk doen het beste is wat we kunnen doen om een minimum aan samenhang te bewaren in de gekke wereld die we momenteel beleven. Ik ben me bewust van de ernst, maar de overheid heeft een strategie uitgewerkt op basis van angst, of zelfs terreur om de opsluiting te doen naleven. Ik denk overigens dat de balans tussen de baten en de kosten die België zal moeten dragen met deze maatregelen niet in evenwicht is. Ik leef met een zelfstandige in de gezondheidszorg, een kinesiste, die geen patiënten meer heeft. Die financiële situatie is niet gemakkelijk.”

Fabrice Demarche: de overheid ontwikkelde een strategie gebaseerd op angst.

Syndicaal werk op laag pitje

Het syndicaal werk via mail, sociale netwerken en de telefoon, staat op een laag pitje. Na deze crisis hoopt Fabrice op een vereenvoudiging van de procedures en het opstellen van de pv's. “Het eerste wat ik zal doen? Enkele familieleden en vrienden bezoeken.”

Jean Brose - onderzoeker PJP Eupen Syndicaal werk gaat verder

Jean Brose beleefde de coronaperiode zowel op het werk als thuis. Zijn vrouw is spoedverpleegkundige. Het zorgen voor hun tienjarige dochter was een hele opgave. Het gezin moest zich herorganiseren. Op kantoor was er een minimum-aanwezigheid van 20 procent. Telewerk kon voor iedereen die dat wou, maar simpel is dat niet. Er was slechts één draagbare pc ter beschikking die toegang had tot het intern netwerk en de programma's. Er werd via e-mail en Teams en WhatsApp gewerkt. De gerechtelijke wacht, een team, moest wel op kantoor aanwezig zijn tussen 8 en 17 uur.

Veiligheid eerst

Alle medewerkers kregen een FFP2-masker. De afstand werd gerespecteerd. Eén persoon per bureau en er werd afgesproken wie er naar het werk kwam. “Mijn echtgenote moest meer werken en we konden niets plannen voor de opvang van onze dochter. Er bestaan alternatieven maar om veiligheidsredenen brachten we ze liever niet naar een kinderverblijf”, vertelt Jean.

Het syndicaal werk liep voor Jean verder. Elke dag beantwoordde hij e-mails van leden of nam hij telefoons aan. Hij had verschillende contacten met zijn afdelingsvoorzitter en de coördinatrice van FGÖD. Eén ding heeft Jean uit de crisis al geleerd: “Ik denk dat voor mij aan een werktijdverkorting kan gedacht worden. Men komt tot de bevinding dat men zich vroeger met niet-essentiële zaken bezighield.”

Lekker eten

Als alles achter de rug is, zijn dit de plannen van Jean: “Bezoek aan de ouders; moeder en schoonmoeder, beiden zijn meer dan 70 jaar oud. Aankopen doen voor bepaalde werken. Bezoek aan vrienden, barbecues, een maaltijd onder vrienden...”

Barbara Cneude - MPI Pottelberg Kortrijk

“Een dikke pluim voor iedereen op school”

Er was nogal wat kritiek op de onduidelijke communicatie van de maatregelen in het onderwijs tijdens de coronacrisis.

Dat beaamt Barbara Cneude, werkzaam in het Medisch Pedagogisch Instituut Pottelberg Kortrijk dat buitengewoon onderwijs geeft. Barbara geraakte besmet door het coronavirus.

“Bovendien waren de maatregelen van het regulier onderwijs niet aangepast aan het buitengewoon onderwijs. Deze groep is kwetsbaarder, niet alleen omdat voor sommige de maatregelen te moeilijk zijn om toe te passen, maar ook omdat we met kinderen zitten die uit kwetsbare milieus komen en die bij ons op internaat en IPO (permanent internaat) de klok rond opgevangen en begeleid worden. Dit soort onderwijs zou ook extra mondkappers en ander beschermingsmateriaal van de overheid moeten krijgen.”

Smartschool

Uiteindelijk werd er snel een planning opgesteld waarbij kwetsbare personeelsleden thuis konden werken en er permanentie was met een minimale bezetting. “Als VSOA-afgevaardigde ben ik heel tevreden over de goede samenwerking”, vertelt Barbara.

Barbara Cneude werd besmet door het coronavirus en moest in quarantaine.

De contacten voor taken en opdrachten met de instelling gebeurden via Smartschool. “Met mijn ouders en leerlingen hou ik contact via de privé-klaspagina op Facebook. De personeelsleden deden allen hun uiterste best om alles in goede banen te leiden. Een dikke pluim voor hen!”

“Mijn kinderen eens stevig vastpakken”

“Jammer genoeg geraakte ik besmet en werd ziek met lichte symptomen en moest dus in quarantaine. Ik probeerde op te volgen wat er gaande was van thuis uit. Mijn eigen kinderen had ik uit voorzorg gedurende deze periode niet bij mij. Dat was heel erg moeilijk. Het eerste wat ik zal doen als de afzondering is opgeheven? Mijn kinderen eens stevig vastpakken en hen de eerste uren niet meer loslaten.”

Hoe moeten we het onderwijs organiseren na de lockdown?

Zoals minister De Croo onlangs in ‘de Afspraak’ aangaf, moet je als marathonloper beschikken over een goed plan om de finish te halen. Ook het onderwijs zal over een doordachte strategie met concrete maatregelen moeten beschikken om de mist van angst bij het personeel, leerlingen en hun ouders te doen wegtrekken. Een groep van experts denkt na over een mogelijk scenario om de maatregelen in het kader van de lockdown te versoepelen en een perspectief te geven.

Terwijl leerkrachten zich vooral zorgen maken over het beëindigen van het huidige afstandsleren en het terug opstarten van het fysieke lesgeven voor de klas, zitten zij te zwoegen op allerlei platformen om hun leerlingen de nodige kennis over te dragen. Een experiment waarin het onderwijspersoneel door COVID-19 werd in geduwd. Wie al enige tijd in het onderwijs meedraait, herinnert zich misschien nog de 65 miljoen euro (PC/KD-project) die tussen 1998 en 2003 in het onderwijs werd geïnvesteerd om de digitalisering te stimuleren. Helaas

ligt deze investering al enige tijd achter ons en wordt het hoog tijd dat er meer wordt ingezet op opleidingen, zodat leerkrachten beter voorbereid zijn. Daarnaast zal een strategie moeten worden uitgewerkt teneinde gericht op dergelijke situaties te kunnen anticiperen. Zo zal er rekening moeten worden gehouden met de verschillende onderwijsniveaus en leerlingen met specifieke noden. Gaan we straks met z'n allen de school binnen met een mondkap? Zullen we kunnen lesgeven aan een groep leerlingen in een goed geventileerd lokaal, de social distancing regels in acht houdend?

Het VSOA-Onderwijs is van mening, dat er in de toekomst in het bevoegde lokaal onderhandelingscomité overleg dient te gebeuren over de wijze waarop het onderwijspersoneel hun taken zal moeten uitoefenen en dit na het uitvoeren van een risicoanalyse. Die moet uitwijzen of de veiligheid van iedereen maximaal gewaarborgd is en kan blijven.